

Eucharisztikus Gyermekszövetség, 2019.01.02.

„Gyermek született nekünk.”

1./ Amikor egy család gyermeket vár, mindent felülmúló készülődés veszi kezdetét. Beszerzik a babakelengyét, a babaágyat, méltó helyet készítenek neki a lakásban. Az egész készülődést az örömteli várakozás jellemzi. A születendő gyermeknek nemcsak a szülők örülnek, de a környezetükben élő emberek is. Igen, mert egy gyermek születése mindig nagy esemény.

A Megváltó születésére már hosszú ideje várakoztak az emberek; a próféták még a születés helyét is megjövendölték. De azt senki sem gondolta volna, hogy Jézus Betlehemben egy istállóban fog megszületni. A Megváltó eljövételéhez bizonyára jobban illett volna egy királyi palota. Ám a Királyok Királya mégis az istálló egyszerűségét választotta – értünk. Az isteni lét dicsőségét felcserélte a legnyomorúságosabb, legszegényebb emberi léttel – értünk. Ennyire szeretett bennünket, embereket, hogy ezt a szegénységet is vállalta – így akart közel kerülni még a legszegényebb emberekhez is.

Jézus – aki egykor jászolban született – titokzatos módon közöttünk van az Oltáriszentségben. A szentmisében a pap elismétli Jézus utolsó vacsorán mondott szavait, melyet a kenyér és a bor fölött mondott: ez az én testem... ez az én vérem. S e szavakra a kenyér és bor Jézus testévé és vérévé válik, Jézus megjelenik az oltáron. A szentáldozáskor pedig magunkhoz vesszük a Szentostyát és Jézus beköltözik lelkünkbe. Hogyan készülök az Ő fogadására? Olyan szeretettel és örömmel megyek szentmisére és járulok szentáldozáshoz, mint amilyen várakozással a szülők és a testvérek várják az újszülött csecsemő születését? Megköszönöm a szentáldozás után, hogy Jézus lelkem vendége lett?

Énekeljük a szép karácsonyi énekünket (SuzVU 18):

Az Ige megtestesült Názáretben,	Ezt az igaz nagy Isten bölcsessége
Kit Mária szűzen szült Betlehemben.	Mindeneknek javára cselekedte.
Itt vagyon elrejtve kenyérszínben,	E dolgon angyalok csodálkoznak,
Imádjuk mindnyájan egyetemben.	Emberek, állatok álmélnakodnak.

2./ Amikor megszületik egy csecsemő, fényképek készülnek róla, felkerülnek az internetre, sms-üzenetek mennek a rokonok és ismerősök számára: percekben belül elterjed a születés örömhíre.

Jézus születésekor nem volt telefon, internet, de a mennyei Atya szerette volna megosztani az emberekkel ezt az örömhírt. Elküldte tehát angyalait – hírnöknek. Az angyalok pedig azokhoz mentek, akik nyitott szívűek voltak – a pásztorokhoz. A pásztorok szegény emberek voltak, így gondolataik nem a jólét és a vagyon körül forogtak.

Vajon a karácsony előtti vásári forgataghoz, a bevásárlási és fogyasztási lázban élő emberekhez is elküldte volna a mennyei Atya az angyalait az örömhírral? Aligha. Hiszen Jézus születésének hírével az angyalok nem Heródes királyhoz mentek, még csak nem is az akkori zsidó vallási vezetőkhöz, hanem a legegyszerűbb emberekhez, a pásztorokhoz. Isten azért szereti az egyszerű embereket, mert ők nyitott szívűek. A jólétben élő gazdag szívét lefoglalja a vagyon, számára a vagyon a legfontosabb.

A felnőtt Jézus miért szerette a gyermekeket? Azért, mert a gyermekek is egyszerűek és nyitott szívűek. „Ha nem lesztek olyanok, mint a gyermek, nem mentek be a mennyek országába” - mondta.

Isten az egyszerű pásztorokkal közölte a Gyermek születése feletti örömhírt, így aztán ők lettek az első látogatók a betlehemi istállóban. Az egyszerű pásztorok legalább nem fintorogtak az egyszerű, szegényes körülmények között született gyermek Jézus láttán. Gondoljuk el, ha az előkelőségeket hívták volna az angyalok a jászolhoz, vajon milyen képet vágtak volna? Valószínűleg rangon alulinak tartották volna a jászolban született Gyermek meglátogatását, és el sem indultak volna Betlehembe.

A pásztorok örömmel indultak a gyermek Jézus köszöntésére. A pásztorok örömeivel énekelünk mi is (SzVU 32): Pásztorok, pásztorok örvendezve, sietnek Jézushoz Betlehembe,
Köszöntést mondanak a kisdednek, ki váltságot hozott az embernek.

3./ A gyermeknek életet adó édesanya öröme az egyik legszebb emberi öröm. El tudjuk képzelni, hogy felcsillant Szűz Mária szeme, mikor a gyermek Jézusra tekintett. Minden édesanya így van ezzel. Amikor pedig elaltatni készül gyermekét, még altatót is dúdol neki, halkan, megnyugtatóan. A család többi tagja pedig halkabbra fogja ilyenkor a beszélgetést, halkabban jár – ők így fejezik ki örömüket a gyermek születése felett. Máskor a testvérek is karjukba veszik és ringatják az újszülött kistestvért.

Amikor szentségimádáskor szemléljük az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust, az édesanya örömeivel és szeretetével tekintünk az Úrmutatóra.

A karácsonyi altatóénekekkel fejezzük ki mi is örömünket Jézus megszületése felett (SzVU 19):

*A szép szűz Mária szent Fiának
Imígyen énekelt kis Jézusnak:
Örömet ringatlak,
szívemből óhajtlak,
aludj, aludj.*

*Aludj el magzatom, napom fénye,
Életem egyetlen szép reménye. Örömet ringatlak....*

*Nem tudom, mit mondjak örömömben,
Hogy téged láthatlak ez életben. Örömet ringatlak...*